

Οι ανιστόρητοι

Του Αλέξη Παπαχελά

Η Ιστορία είναι πάρα πολύ σοβαρό πράγμα για να παίζεις μαζί της. Επαιξε μαζί της η κ. Ρεπούση, όταν από προχειρότητα και έλλειψη επαγγελματισμού έγραψε την ανοησία περί «συνωσιτισμού». Η συγγραφή ενός σχολικού βιβλίου θα έπρεπε να είναι μια «εργή» υπόθεση και όχι ένα εγχείρημα του τύπου «το ξεπετάμε για να πάρουμε την αμοιβή». Ξανάπαιξε, όμως, με την Ιστορία η κ. Ρεπούση, όταν στην προσπάθειά της να κερδίσει πέντε λεπτά δημοσιότητας άρ-

χισε να φλυαρεί περί «εθνικών μύθων». Βεβαίως και θεωρώ ακραίες και επικίνδυνες τις επιθέσεις που δέχεται από δι-άφορους, πραγματικά ανιστόρητους, «ειδικούς» και σχολιαστές, οι οποίοι θέλουν να τη ρίξουν στην πυρά. Δεν υπάρχει τίποτα πιο απωθητικό από την τζάμπα μαγκιά εκείνων που πουλάνε, καθόλα εμπορικό και διόλου αγνό, υπερπατριωτισμό. Η κ. Ρεπούση έχει, όμως, τεράστια ευθύνη, γιατί με την αυτάρεσκη συμπεριφορά της έριξε πολύ λάδι σε μια φω-

τιά που πάντοτε σιγοκαίει στο υποσυνείδητο του Έλληνα.

Είναι κρίσιμο, εθνικά κρίσιμο, να μάθουμε καλά την Ιστορία μας. Ούτε όπως τη θέλουν οι οπαδοί του σκοταδισμού,

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ούτε όπως θα την ήθελαν κάποιοι οπαδοί της πολυπολιτισμικότητας.

Ο λόγος που θυμώνω με την κ. Ρεπούση και όσους άλλους χαριεντίζονται με την Ιστορία

είναι γιατί ωθούν τη χώρα στην επαναβαλκανοποίηση της. Δίνουν τροφή στους τυφλούς εθνικιστές, τους οπαδούς του μίσους και των θεωριών συνωμοσίας. Και αυτό

δεν είναι πολύ δύσκολο σε μια στιγμή που η κοινωνία δοκιμάζεται σκληρά και η κοινή γνώμη χάνει την εμπιστοσύνη της στην Ε.Ε. Είμαστε ένας περήφανος λαός. Δεν δεχόμαστε

εύκολα να μπαίνει κάποιος στο συλλογικό μας υποσυνείδητο και να τσαλαπατάει εθνικούς μύθους, σύμβολα, ό,τι εν πάση περιπτώσει συγκροτεί το μεγάλο εθνικό μας αφήγημα. Το λάθος πολλών επίδοξων εκσυγχρονιστών ήταν ότι δεν κατάλαβαν αυτήν ακριβώς την ευαισθησία του Έλληνα. Η φιλοδοξία για μια πιο οργανωμένη και ευνομούμενη κοινωνία πρέπει να πάει χέρι-χέρι με τον σεβασμό σε αυτό που νιώθουμε οι περισσότεροι ως πατριωτικό φρόνημα. Οποιο-

το προσβάλλει επί τούτου, απλώς δεν έχει επικοινωνία με τον μέσο Έλληνα και δεν θα αποκτήσει ποτέ. Όπως είχε διαπιστώσει ένας γνωστός δημοσκόπος, ο οποίος μελέτησε το ποιον θα ήθελαν οι Έλληνες ιδεατά ως ηγέτη, το πρότυπο μείγμα θα ήταν αυτό του κ. Σημίτη ως ανθρώπου «με το μπλοκάκι» και του αποθνήσκοντος Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Σχιζοφρενές ως σχήμα; Ενδεχομένως. Ποιος είπε όμως ότι είμαστε ένας προβλέψιμος, βαρετός λαός;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Οι επιτήδειοι και το «λάθος»

Του ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΝΤΗ

Δυστυχώς η Ελλάδα δεν διαθέτει «πλατεία Ταξίμ». Ο κόσμος άκουσε απαθής για το «λάθος» του Μνημονίου, έβρισε πιθανώς μέσα απ' τα δόντια του και τυλίχτηκε ξανά στην απελπισία του. Ούτε ένας στους δρόμους. Καμία νύξη από κόμματα και οργανώσεις για μια σαρκαστική διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας, με αφορμή την επίσημη ομολογία για το εγκληματικό «λάθος» και την τοξικότητα του «σωτήριου» Προγράμματος. Ούτε μια λεκτική μολότοφ εναντίον αυτοργών και διεκπεραιωτών ούτε μια σπασμένη πρόσοψη -από λεκτικό πετροβόλημα- στο εξοργιστικό μνητιακό ενδιαίτημα, το οποίο στήριξε και τελικώς επέβαλε το δυναστικό Μνημόνιο.

Όμως το σώμα της χώρας θυμάται. Και κάποια στιγμή η μνήμη του θα ενεργοποιηθεί. Οι πρωταγωνιστές της θλιβερής τριετίας -στύβοντας πολιτικά μαχαίρια και πειθήνια ντελίβερι μπόνις- δεν μπορούν να κρυφτούν, όσο και αν οψίμως καταφέρονται εναντίον του ΔΝΤ και της Ενωσης ή σιωπούν αιδημόνως για το λάθος. Τα έργα και οι ημέρες τους δεν ξεχνιούνται. Αυτή η μέγιστη προσφορά της μνήμης: καμιά επιστοσύνη στα λόγια τους. Κανένα ευήκοον ους στις δηλώσεις, τις εξαγγελίες, τις παροτρύνσεις, τα σχέδια, τις επισημάνσεις, τις αναλύσεις ή στην επανάληψη της τρομώδους προπαγάνδας τους. Χλεύη και σαρκασμός απέναντι στις αισχυντηλές απόπειρες ορισμένων να επανέλθουν άμωμοι στο πολιτικό προσκήνιο με νέα πολιτικά μορφώματα ή να συμπήξουν φορείς κεντροαριστερής (!) κατευθύνσεως. Ιδού γιατί:

* Πολιτικοί και μνητιακοί πυλώνες δεν βρήκαν λέξη να πουν για το ευένδοτον και την πολιτική κακομοιριά του μοιραίου Γ. Παπανδρέου και της ολίγιστης ομάδας του, όταν βρέθηκε κάθιδρος, φοβισμένος και τελικώς άναυδος μπροστά στον αναίσχυντο εκβιασμό της ωμής Μέρκελ. Κανένας από τους επιφανείς πολιτικούς και τους σπουδαιοφανείς αναλυτές δεν τόλμησε να διανοηθεί έστω το στοιχειώδες: την επιστράτευση λογικών επιχειρημάτων απέναντι στον τιμωρητικό τυφώνα

του Βερολίνου. Δέχθηκαν και νομιμοποίησαν με τα γνωστά «σοβαρά» επιχειρήματα το εξοργιστικό επιτόκιο. Σιώπησαν μπροστά στην άρνηση για επαρκή χρόνο, αναγκαίο για την αποπληρωμή χρεών αλλά και για τις επείγουσες μεταρρυθμίσεις στον κρατικό μηχανισμό. Ανέχθηκαν τη βιαιότητα στις περικοπές μισθών και συντάξεων. Φυσικά, ούτε λόγος για απομείωση του χρέους. Ούτε κουβέντα για το οφθαλμοφανές αδιέξοδο στο οποίο οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια το άθλιο Μνημόνιο (αύξηση του δημοσίου χρέους, τρομακτική ύφεση).

● Πολιτικοί και μήντια πρωτοστάτησαν στην πρωτοφανή κατασυκοφάντηση της χώρας, ώστε η ενοχή του κόσμου να καταστήσει προσπελάσιμο το εξοντωτικό Πρόγραμμα. Η γερμανική «οδηγία» βρήκε αμέτρητους προθύμους να λυσομανούν σε κανάλια και έντυπα εναντίον των «διεφθαρμένων» και τεμπέληδων του Νότου. Περνούσε ο καιρός, ανέβαιναν τα σπρεντ, βυθιζόταν η χώρα, καθυστέρουσε τραγικά η Ενωση, και εκείνοι δεν έβρισκαν ούτε ένα ψεγάδι στη συνολικά εγκληματική διαδικασία.

● Επιφανή στελέχη των μήντια παρακολουθούσαν εντατικά σεμινάρια, ώστε να προβληθεί πειστικά η αναγκαιότητα του Μνημονίου. Στο καλλιεργημένο έδαφος του φόβου και του πανικού, της χρεοκοπίας και του αφανισμού, άρχισε -άμα τη αναγγελία του Μνημονίου- να πέφτει ο σπόρος της πολιτικής και ηθικής του νομιμοποίησης. Ωμοί εκβιασμοί και ασύστολη τρομοκρατία. Συνεχώς. Από την πρώτη ημέρα εφαρμογής του και καθ' όλη τη διάρκειά του. Με τη δαμόκλειο σπάθη της δόσης να επικρέμαται μονίμως απειλητική, συνοδευόμενη από κυνικές προειδοποιήσεις για έξοδο από την Ευρωζώνη.

● Μήντια και πολιτικοί, σε αγαστή συνεργασία, γέμιζαν τον τόπο ψέματα, συκοφαντούσαν ανελέητα τους πάντες, υμνούσαν την παράδοση της δημόσιας περιουσίας σε ιδιώτες και εξαπέλυαν συνεχώς φωτοβολίδες εντυπώσεων.

Συγκεκριμένα:

- Αντί να καταστρώσουν μεθοδικά σχέδιο για τη φοροδιαφυγή, έβγαιναν κάθε τρεις και λίγο θορυβωδώς, κραδαινοντας λίστες φοροφυγάδων. Εύπεπτη τροφή για εντυπώσεις μικρής διάρκειας, και ουσία μηδενική. Τα μήντια πανηγύριζαν...

- Βάλθηκαν επί μήνες να πείσουν ότι το «άνοιγμα των επαγγελμάτων» θα εισφέρει ουσιαστικά στην ανάσχεση της ύφεσης, την ώρα που κατ' ουσίαν ανοικτά επαγγέλματα (π.χ. ταξιτζήδες) φυτοζωούσαν. Τα μήντια ξιφουλκούσαν και ζητωκραύγαζαν.

- Σεσημασμένοι υποστηρικτές του δυσώνυμου «εκσυγχρονισμού» υμνούσαν τον Πάγκαλο και σπουδαιοφανώς ανέλυαν το κείμενο του γελοίου και υποκριτικού αφορισμού του για τη συνενοχή της κοινωνίας στο φαγοπότι («Μαζί τα φάγαμε»).

- Ο,τιδήποτε τολμούσε να ψελλίσει «ένσταση», οποιαδήποτε αντίδραση από την κοινωνία ή αντιπολιτευόμενα κόμματα εναντίον του Μνημονίου, αντιμετώπιζε κακοήθεις, συκοφαντικές επιθέσεις. Οι «Αγανακτισμένοι» ρίχτηκαν στον Καιάδα, ο ΣΥΡΙΖΑ δεχόταν βολές κατά ριπάς, οι διαδηλωτές εργαζόμενοι εντάσσονταν στους προνομιούχους που αντιδρούν γιατί χάνουν τα προνόμιά τους. Αποκορύφωμα ήταν οι απαξιώτικες και δηλητηριώδεις βολές εναντίον του πλήθους που διαδήλωνε εναντίον της Μέρκελ, όταν επισκέφθηκε την Αθήνα. Τόση εθελοδοουλεία, τέτοια μυωπία, τέτοια δυσανεξία προς παν το λαϊκόν και αυθόρμητον. Το αστείο είναι ότι ως και η Μέρκελ εξέθεσε τους εκπροσώπους του ανοηταίνοντος καθεστωτισμού, θεωρώντας φυσιολογικές τις λαϊκές αντιδράσεις, ακόμη και τις ακραίες.

- Τέλος, ουκ ολίγοι κρυπτοκαθεστωτικοί βάλθηκαν να πείσουν το πόπολο ότι δεν έχει νόημα ο βαθιά πολιτικός διαχωρισμός μεταξύ μνημονιακών και αντιμνημονιακών, προσφέροντας έτσι πλήρη νομιμοποίηση στην καθεστωτική ρητορεία.

Δυστυχώς, η Ελλάδα δεν βγήκε στους δρόμους για το «λάθος». Αν ξεχάσει και τους πρωταίτιους, θα τους δώσει άφεση. Και θα 'χουν όλο το δικίο με το μέρος τους οι θύτες να ασχημονούν εσαεί...

Η ΑΥΓΗ

Ποια Ελλάδα μισεί ο ΣΥΡΙΖΑ

Ανανδρανιστάκης Γ.

Όταν σε μια χώρα σαν την Ελλάδα με παρελθόν βαρύ και μαύρο ο αρχηγός της Δεξιάς δηλώνει δημοσίως ότι η Αριστερά μισεί τον τόπο, ανθρώπινο κρέας μου μυρίζει. Κι όταν παρομοιάζει την Αριστερά με τους νεοναζί, τότε η μυρωδιά γίνεται αφόρητη.

Τη χθεσινή ομιλία του Αντώνη Σαμαρά πρέπει να την πάρουμε στα σοβαρά. Μην τη δούμε σαν μια εσωτερική διαδικασία της Ν.Δ., όπου ο μεγάλος αρχηγός πετάει ωμό κρέας στο έξαλλο πλήθος, για να χορτάσει το μίσος του. Αυτό που είπε ο Σαμαράς χθες στη Θεσσαλονίκη, τα είχε πει προχθές στην ΝΕΤ ο ιδεολογικός του ιντρούχτορας Χρυσάνθος Λαζαρίδης και μάλιστα με τα ίδια λόγια. Η Αριστερά ανατριχιάζει με την έννοια της πατρίδας, είπε ο κ. Λαζαρίδης το Σάββατο, η Αριστερά μισεί την πατρίδα, είπε ο κ. Σαμαράς την Κυριακή. Η Αριστερά φταίει για την άνοδο της Ακροδεξιάς, είπε ο κ. Λαζαρίδης το Σάββατο, οι ακρότητες του ΣΥΡΙΖΑ τροφοδοτούν τις ακρότητες των νεοναζί.

Προσέξτε την διόλου ασήμαντη λεπτομέρεια: Ούτε ο Λαζαρίδης ούτε ο Σαμαράς αναφέρθηκαν ονομαστικά στην Χρυσή Αυγή, ο ένας μιλάει για Ακροδεξιά και ο άλλος για νεοναζί. Ή δεν θυμούνται ονόματα ή, όπως λένε οι ειδικοί, όταν αγαπάς κάτι παράφορα, δεν μπορείς να ψελλίσεις ούτε το όνομά του. Αν σας χαλάει, μπορείτε να τη λέτε Γίτσα.

Ποια είναι όμως η Ελλάδα που κατά τον Σαμαρά μισεί ο ΣΥΡΙΖΑ; «Θα κάνουμε τα πάντα για να γίνει η επένδυση στις Σκουριές», ανέκραξε ο πρωθυπουργός εκτός αιθούσης, απευθυνόμενος στους εργαζόμενους των μεταλλείων που φώναζαν «μπράβο Αντώνη, είσαι παλικάρη». «Η COSCO αποτελεί θετικό προηγούμενο, το οποίο δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς». Αυτή είναι η Ελλάδα που χτίζει ο Σαμαράς, η Ελλάδα των Σκουριών και η Ελλάδα της προβλήτας II.

Ωραία Ελλάδα, μα την πίστη μου. Η Ελλάδα της «Ελληνικός Χρυσός», με καταστροφή αρχέγονων δασών που γλίτωσαν από φωτιές, πλημμύρες και κατακτιπές, με δηλητηριασμένο υδροφόρο ορίζοντα, με μολυσμένες παραλίες, με ΜΑΤ που πουκάρουν στα σπίτια των αντιφρονούντων μέσα στη νύχτα, με δακρυγόνα στα σχολεία, με ξύλο και φυλακές για τους κατοίκους που αντιστέκονται. Η Ελλάδα της COSCO, με εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα, χωρίς συλλογικές συμβάσεις, χωρίς συνδικάτα, με εργαζόμενους φαντάσματα που δεν δηλώνονται στην Επιθεώρηση Εργασίας. Η Ελλάδα που φτιάχνει υποδομές με δημόσιο χρήμα, την προβλήτα, τις ράγες, το τρένο, και μετά το δίνει στους Κινέζους για να κερδοσκοπήσουν. Ακόμη και οι θέσεις εργασίας που δημιουργούνται, αυτές οι επισφαλείς και κακοπληρωμένες, δεν είναι καθαρές, αφού για κάθε έναν που βρίσκει δουλειά στην προβλήτα της COSCO, χάνει τη δουλειά του τουλάχιστον άλλος ένας στις διπλές προβλήτες ή σε γειτονικές επιχειρήσεις που σχετίζονται με τη λειτουργία του λιμανιού.

Αν η Ελλάδα του Σαμαρά είναι αυτή, καλά κάνει και τη μισεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Καλά κάνει και θέλει να την ξεθεμελιώσει, ελπίζουμε μάλιστα να το κάνει μια ώρα αρχύτερα, γιατί όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός κλείνοντας την ομιλία του: «Επιφυλάξαμε εκπληξίες και έχουμε κι άλλες».